

Anno 1696 d: 11, 12, 13, 14, 15, 16 Majj Continuerade ordinarie Laga Ting med allmogen af Harmånger, Jettendahl, Bergsiö, Hassella och Gnarp Socknar uthj Kyrkiobyn Bergsiö, närwahrande Crono BefallningsM:n Wälbetrodde Johan Broman och efterföljande NembdeMän.

uthj Harmånger Sockn
Mårten Pärþon i Wattrång
Pär Anderþon ibm
Hans Olþon i Röste
Gnarp Sockn
Anders Pärþon i Hustad
Nils Pärþon i Gröttie
Jon Swänþon i Gränsiö

Jettendahlz Sockn
Erick Ingemarþ: i Hällan
Jon Pärþon i Dwästadh
Bergsiö S:n
Pär Staphanþon i Elgered
Lars Erþon i Åkren
Hassella S:n
Sten Hanson i Berga

Sedan Ting och Tingsfredh war uthlyst, och dhe Kongl: Majj:tz Förordningar och Placater woro för allmogen upläsne, som uthj förra Protocollen finnas antecknade, passerade fölliande.

1.

Emellan **Hans Anderson i Böhle, Anders Olþ: i Rogstad Gnarp Sockn** på sina och grannarnas wägnar, sampt **Anders Anderson, Johan Jonþon** och **Erick Nilþon i Jählstad** med dhes grannar, blef således in för Tingsrätten medh parternas samtycko slutet och Stadfäst att dhen Skogstracten, **Bultfång Skogen** kallat, skall af dhem samptel: till byggningztimber och fångskog förwaras, så att ingen dhen samma skall understå sigh, wedh straff tillgörande, föröda med Kohlande, Swediande, äller Barckflående.

2.

Crono Ländzmannen Hans Anderþon i Rödhe, MåhlzMan för **Sahl. Erick Persons änkia Hustru Elin Jonsdotter i Byn**, tilltahlade efter föregången Laga Stämbning **Lars Abramhamson ibm** som hennes hemman åboor och brukar, för dhett Hustru Elin nu i sina gamla dagar icke bekommer sin betahlning af honom för hem:t, hwar med hon sigh på sina ålderdoms dagar kan ärnähra.

Lars Abrahamson præsens, kan intet neka något hos sigh ännu innestå på hem:ts lösen, men förmenar sigh där emoth efter yttersta förmågo sökt gamla gumman betahla.

Sedan parterne hade giordt afträde och sins emellan Liqviderat, blifer Änkans Hustru Elin Jonsdotters fordran i Byn hos Swaranden Lars Abrahamson Ett hundrade en daler Km:t, hwilka 101 P:r Km:t Swarandens **Swåger Engelbreckt Larson i Skedstadh** lofar straxt till Änkans MåhlzMan LändzMannen Hans Anderson på Lars Abrahams wägnar att betahla, dock med dhett förordh, att han skall hafa sin försäkran för samma 101 P:r uthj Swarandens hemman, hwilket honom blef tillåtet, hwarmedh parterne woro förnögde, och LändzMannen alfwarligen tillsagd dhesse 101 P:r Km:t Hustru Elin tillhörige Disponera som han trygeligen kan förswara, att henne ingen hungers nödh på dhes ålderdom må wederfahras.

3.

Till MåhlzMan för **Pijgan Sigri Nilsdotter i Skiesta och Gnarp Sockn** blef **Ingebreckt Larþon ibm** förordnat och authoricerat uthj hennes angelägenheter tahla och swara.

4.

Ingebreckt Larßon uppå **Pijgans Sigri Nilsdotters** wägnar efter laga Citation tilltahlade **Anders Olßon i Rogsta** för Låttepgl:r, Säd och åhrs löhn henne skall restera.

Swaranden præsens, kan intet stort till skulden neka, men begär aldra först med Käranden få giöra räckning. Hwar till dhe å begge sijdor sigh begofo och uthnembde **LändzM:n Hans Anderson** och **TolfMannen Anders Person i Husta**, som dhem emellan skohla Liqvidera.

5.

LändsM:n Hans Anderßon ifrån Gnarp Sockn inlefwererade en Specification uppå några Skattebönder i be:te Sockn, dhem han förmehnar eij efter Kongl: Maij:ts Husesyns ordning bebygga sina hemman. Specificationen blef uppå Tinget, behörigen upläsen och wederbörande tillsagda sina hemman efter Kongl: Husesyns ordningen aldeles häfda och bruka, så framt dhe Laga böter wille undfly.

6.

Erich Person i Gröttie efter Laga Citation tilltahlar sin granne **Johan Jonson** för någon Siöredskap, som fiske skötar och tillhörige Lijnor han för Kärandens **Hustru Gölin Nilßdotter** uthan lof brukat, dhen tijden hon war änka.

Johan Jonßon præsens, säijer dhett med Hustru Gölin Nilßdotters samptycko wara skedt, att han fördt hennes Sköthar en gång och ingalunda uthan dhess wethskap.

Dhäremoth Käranden påstår swaranden ofta brukat skötharna och ingen wedergäldning dhär före äger innan gifet, och enär skötharna saknades wedh siön, skickade hustrun uth på siön och läth hämpta sina sköthar tillbaka.

Parterne blefo medh handebandh sålunda förlijkte, att Johan Jonson skall gifa Erik Pärßon 4 P: Km:t för dhett han skötharna brukat, då kanske några Lijnor blefet förderfwade.

7.

Dhett sökte fuller **Oluf Erson och Mårten Olßon i Grängsiö Gnarp Sockn** uppå dheras egne så wähl som fäbolagornas wägnar till tahl **Finnen i från Medelpadh och Twäringe Nils Pärson** för wåldsamhet han så wähl som des **Sahl. Fadher Per Person** emoth dhem föröfat medh slagsmåhl på Folck och Creatur, sampt borttaget Höö i 12 åhr på dheras fäbotäckter.

Men dhäremoth framkom Nils Pärßon påstår sig ingalunda willia Contestera litem med Käranderne här uthj Helsingelandh, uthan som alt dhetta skall wara passerat på Medelpadh sijda, och innom Melpadh Sockne rågång, will han här alzintet swara. Dhäremoth Käranderne förmente att dhe uthfaldna dommar säija grunden höra Helsingelandh till.

Sedan Tingsrätten parternas å begge sijdor förda tahl och genswar noga afhördt och dheras dommar egönom läst, befinnandes att hwad twister om sielfa rågången angår, är dhen lagl. af dömbd, men till excecution intet kunnat komma medelst parternas förda inspråk å begge sijdor. Och som dhess uthan **Wälborne H:r General Majoren och Landshöfdingen Carl Gustaf Frölick** af d: 8 April 1696 befaller att som wed rågångs twisten emällan Twäringeboerne uthj Attmar och Melpa på dhen ena, och å andra sijdan där emoth gränsande bönder uthj Gnarp är befunnet att dhen å begge sijdor gott för wijdt på Kongl: M:t:z Allmenning, så är Landtmätare beordrat affatta en noga Charta öfer samma Tract, och sedan tråda tillhopa medh Häradshöfdingen, Häradzfougden och flere wederbörande, att de där in till gränsande byar och hemman som icke förr finnes med rågången af skränkte, och i från Allmenningen afskilde, tillägga så stort uthrymme i Skogh och Marck som skiähligt profas, då i lijka måtto med wederbörande Huuse- ägo- och Skogssyn hållas skall, ty måste parterne emedlertijdh dröija till slijk förrättning företagas. Och man ögonskenligen kan finna på hwars gömdh en och annor oförrätt, hwar öfer parterne klaga, tijmat är.

8.

Crono LändzM:n **Wählförståndigh Hans Anderson i Gnarp** anklagade för Tingsrätten gifta **Bonden Oluf Olþon i Flästad** wedh paß sina 67 år gl. som han sielf berättar, för begått Lägersmåhl med en **gl. Pijga Märtha Nilsdotter** öfer sina 50 år gl.

Partene præsentas, kunna till dhenna dheras begångne synd ej neka, att ehuruwähl dhe intet barn aflat tillsammans hafa dhe wedh pas 4 år otucktig sammanblandelse öfat dhen tiden Kohnan tiänt hos bonden.

Oluf Olþons **Hustru Sigrí Nilsdotter** insände en Skrift af sig och Pastore loci underskrefen, hwaruthinnan hon tillstår sig willia eftergifa Mannen des i dhetta måhl skedde förseelse, och honom för sin Man, hädan efter som här till ärkiänna.

Resolutio. Bonden Oluf Olþon i Flästad skall i anledning Kongl: Majj:tz allernådigste Straffordning 1653 § 1 böta för begått enkelt Hoor medh Kohnan Märtha Nilsdotter sina 80 P:r Silfermynt. Dito Kåhna böter 40 P:r Sm:t, orka dhe ej botum plickta medh Kroppen, efter högstbe:te Kongl: Straffordning. Sedan remitteras dhe begge till Forum Exclepiasticum efter Kongl: Majj:tz allernådigste Kyrkiolag undergå uppenbahra skrift och kyrkioplickt.

9.

Hans Anderson och Matz Hinderson i Kyrkiobyn Kärade emoth **Erick Olþon i Wrångkiär** för oqwädens ordh han kallat dhem sistleden 3:die stora bönnedagen efter Prädijkan uthj dhes eget huus, nembl. att dhe hade giordt som Tyfar och röfare, att dhe uthan domb taget bort säden.

Swaranden præsens, kunde intet större neka där till, än han förmenar sig orätt wara skedt med sädens afhändande, som han dock hwarken kunde bewijsa, ej aller därom inciterat.

Resolut:

Erick Olþon skall i anledning 43 Cap: Tingmb: LL:.. böta 2 gl: sina 3 m:r för hastigh oqwädins ordh han kallat Hans Anderson och Matz Hinderson. Hwilka böter i anledning 1 Cap: Sår: B: med willia St:L: fördubblas, så att dhe blifa till sammans 12 m:r Sm:t.

10.

Dhett sökte fuller **Soldaten Sigfred Jöranson** blifa fast wedh sitt Kööp om ett ljetet torpeställe han slutet medh **Husmannen Per Hinderson i Wrångkiär**, skohlandes dhärföre in alles honom gifet 40 P:r Km:t Hwar af 15 P:r 3 ör påstås wara lefrererade, men som Pär Hinderson dhetta Köp mycket disputerade, begaf Soldaten sig ändtel. kunna wara till fredz då han får sina pgl:r igen. Dhär emoth **Skattefinnen Erick Olþon** som ähr Sold: Sigfred Jöransons bonde efter anhållan uplåtas och tillstädies så wähl af Tingsrätten som Pär Hinderþon sielf samma hus för Soldaten Sigfred Jöranson att inlösa emot 40 P. Km:t, emädan straxt in wedh bondens äga dhessa små hus äro upreste.

11.

Dhett beswärade sig **LändzMannen Hans Anderson i Gnarp** öfer 2:ne **Fiskare ifrån Gefle Anders Person och Jöns Jönson**, som för någon tijdh sedan skall hafa wed **Stygbärsudden i Gnarp Sockn** otillbörligen bärgat något Siögodz, oppå hwilka personer, LändzMannen berättar sig gönom bref till H:r Borgmästaren i Gefle begärt Citation, men som dhe ej nu Comparerade, lofar **H:r BefallningsMannen Wälbetr:de Johan Broman** sig willia här wedh sin hand lägga, att samma Fiskare skohla tillbörligen blifa till nästa Ting inskaffade.

12.

Hans Anderþon i Trösten och **Hans Jonþon ibm** woro strijdige om ett Skållpund Tobak som för många år sedan tillbaka Hans Anderþon skohlat uttaget af en **Köpman i**

Hudwijkwaldh Erick Simonson och lefererat Hans Jonþon, dhesse blefo så öfwerens, att dhe skohla betahla hälften af Tobaken och omkostningarne hwardera, förnögde giorde afträde.

13.

Jon Hanþon och Sven Olþon i Fiskewijk hade wähl låtet incitera **Soldaten Mattz Anderson** och **Oluf Olþon i Gamsätter** förlupen näfer på dhes Skatte Skog, men som Soldaten beklagade dhenna swåra dyra tijden, och offererade bonden igen näfren, läth han sig dhär medh benöija.

14.

LändzM:n tilltahlade **Finnen Mattz Tomson i Köhle** för dhet han medh hustrun sista stora böne dagen eij waret widh Kyrkian.

Mattz Tomson præsens, säijer sig måst wara hemma och skötha dhes siuka barn som lågo i Kopporna, men hustrun gick om kring och tigde, och war i **Fårþa** Kyrkia, hwar öfer han till nästa Ting skall opwijsa pastoris Zedel på. Och som **TolfMannen Sten Hanson i Hassella Sockn** weste att berätta om barnens Siukdom och att Fadren måste wara hemma och skötha barnen, förskontes han för straff dhenna gång, men alfwarligen förmant flijtigt besöka Gudz Hus och Tempel.

15.

Fölliande examminerades för dhett dhe sigh absenterat wedh finska Chathech: förhör, och dömbdes:

Jöran Segfredzon, Petter Jöranson haft dhen tijdhen en Swulnadh i Halsen som grannarne sanfärdigt berättade, ty befrijas han ifrån Straff.

Hustru Maria Jöransdotter förskonas för böter efter hon war hemma och skötte sina barn, och des uthan berättas af TolfMannen att hon inga Kläder hade att bruka för deþ stora armodh skull.

Finnen Pehr Hinderson och **Hustrun Gertrud Knuthzsdotter i Wrångkär** böta 12 ör Km:t hwardera efter Kongl: Kyrkiolagens pag: 22, ty dhe uthan ordsak sig absenterat.

Mattz Persons Hustru Anna Mattzdotter uhrsäcktas efter hon skötte sina 4 små barn, och Mannen warit till förhöret, och ingen annor hade som barnen kunde ackta.

Daniel Olþons Hustru Britta Jonsdotter befrijas efter hon skötte sina siuka barn som lågo i Kopporna, och uthan des ähr af Swenska Föräldrar och ingen finska stort kan, som TolfM:n och grannarne betygade.

16.

För dhetta **H:r Leytnanten Hieronimij Stephan Timitzskij** efter före gången Laga Citation tilltahlade **Bonden Per Larson i Böhle** för några anstöteliga ordh han sistledet Ting innom Rätten fälte efter **LändzMannen Sahl: Oluf Delijn** om Leytnanten, Nembl: att Sahl: Delijn sade för honom Leyt: Timitski acktar hwarken Gudh äller Menniskior, begärandes H:r Leyt: däröfer Laga Satisfaction.

Pehr Larson præsens, säijer sigh intet wijdare sagt, än efter Delijns ordh. Swaranden Per Larson dömbdes till 3 m:r Sm:t för Läpegäld efter 43 Cap: Tingb: L:L:, sampt gifa Käranden 2 P:r Km:t i Expenser, blifandes H:r Leytnanten hädan efter som här till i alla måtte wedh sin honeur behållen. H:r Leyt: förärte dhe 2 P:r till dhe fattiga.

17.

Hans Person i Kyrkiobyn inciterat **Jon Erson och Per Erson i Breåker** för dhett dhe skohlat sagt att han snattat pgl:r uthur pungen i Kyrkian om Söndagen och stucket i byxsäcken

för än han gått uppå Läcktaren, men om han lagdt dhem dijt igen äller behållit, wetta dhe intet.

Dhär emoth Hans Person förklarar att han för dhen ordsak skull taget penningarne uthur pungen och Stoppet i böxsäcken, efter gässarne och Soldaterna uppå Läcktaren, icke allenast wäxla till sig alla halföron uthur pungen, uthan och i blandh så rijfwat om pungen att penningarne förfares, ty där är så trångt att komma uppå Läcktaren, som Nembden och så weste berätta, att Klockaren intet han komma up, uthan måste sända bahra pungen i från sig. Dhetta ährendet skötz till Nembden, som enhälleligen stannade i dhen mehning, dhatt dhe ingalunda tro Hans Person någon Fyrk taget ifrån Kyrkan, efter dhe intet annat af honom försport, än hwadh ährligt waret, och des uthan på tinget till budet sig edel: ährhålla, dhatt ingen Fyrk för Kyrkian han förskingrat, alt för dy Resolverades att dhatt skall wara Hans Person hädan efter aldeles förbudet taga någon fyrk uthur Håfen och sticka i sin byxsäck, uthan för än han skickar pungen i från sig på Läcktaren, skall han på Altaret uthslå alla penningarne i Församlingens åskådande, och sända sedan tomma pungen i från sig, dock först möjijeligt tillsee, om han sielf icke kan komma up.

18.

Anders Erson i Elgeredh in citerat sin **Swåger Soldaten Erick Olßon** för skuld. Dhesse giorde afträde att Liqvidera.

19.

Enär **Kyrkioherdens Dräng i Fårþa Thomas Jacobson** bekom igen en pantsatt Sölferring jempte 8 öre S:mt Expenser af **Soldaten Per Olßon Målare**, uphefz dheras Disput.

20.

Erick Pärþon i Gryttie och **Erick Olßon i Öhne** woro strijdige om en Höölada, dhär före Erick Olßon lofade 3 P. Km:t till Erick Person, sedan för nögde giorde afträde.

21.

Jon Jonþon i Ytell Kärade emoth **Mårten Erson i Röste** för en Skeppans Häst.

Reus præsens, kan här till intet neka.

Resolut: Käranden skall bekomma Sex P:r af Swaranden, hwar medh dhe förnögde giorde afträde.

22.

Huru wijda **Påhl Jacobsons** angifande kan wara Sanfärdigh, att **Daniel Olßon i Köhlsjön** dölgt undan dräng och pijga ifrån Mantahlzskrifningen, lofar BefallningsM:n inhämta underrättelße, om hwilket desuthan egönom remiss i från Wälborne H:r General Majoren och Landshöfdingen lærer komma att examineras, så framt sådant wed Mantahlzskrifningen observerat ähr.

23.

Ehuruwähl **Steen Hanson i Berga** sökt efter föregången Laga Citation åtherwinna en qwarn och qwarnställe wedh sitt Landh beläget i **Böhlestrand** som **Hans Anderson i Kyrkiobyn** innehafer och besitter, williandes dhæremoth updraga Hans Anderson dhatt qwarnställe som han äger wedh Hans Andersons Strandh; Lijkwist som medh intet skähl kunde bewijsas, med mindre qwarnställén fölgdt hemmanen efter som dhe nu finnas, och Hans Anderson på står wedh sin qwarn och gambla häfd blifa behållen, ty kunde Tingsrätten intet annat sluta än i anledning 1 Cap. Jordb: LL: hwarthera å begge sijdor böra behålla hwadh uhrminnes häfdh dhem tillägger.

24.

Företogs efter Laga Citation dhen twist som war emellan **Daniel Olþon i Nordanbro** och **Påhl Jacobson ibm** angående Nordanbro hemman hwilket **Daniel Matzon** nu tillträdt, och Påhl Jacobson förr åbodt och under dhen tijdhen skall hafa wanbrukat, blifandes efter parternas samtycko resolverat att hemmanet skall blifa värderat hwar till blefo af parterne sielfa uthnembde 4 stycken **NembdeMän Oluf Törieson i Wadi, Esbiörn Hanþon i Haþella, Pär Staphanþon i Elgierede**, och **Anders Pärþon i Husta** hwilka skohla hemmanet noga öfersee, och parterne sedan på rättwijsaste sättet emellan Liqvidera. Påhl Jacobson tillstår desuthan sig wara Daniel Olþon skyldig 1 Tunna och 3 Kan:r Råg, hwar före Resolverades att Finnen Påhl Jacobson i Nordanbro som tillstår sig wara skyldigh Finnen Daniel Olþon ibm 1 Tunna och 3 Kan:r Råg, tilldömmes efter Lagh och Kongl. Excecutions ord:, dhett samma straxt att betahla.

25.

Oluf Erson i Biåstadh som efter rictig sluten Liqvidation med **Eþbiörn Hanson i Berga** ej han neka sigh wara skyldigh 76 P:r 4 öre Km:t, till dömmes i anledning Lag och Kongl: Excecutions Ordningen 5 § 1669 betahla Eþbiörn Hanþon 76 P. 4 öre Km:t.

26.

Nilþ Pärþon i Bergom och Tuna Sockn i Medepadh tilltahlade egönom **H:r BefallningsMannen Broman** efter Laga Citation **Mårten Jonson i Fiskiewijk och Bergsiö** för skuldfordran 35 P:r.

Swaranden Mårten Jonþon Comparerade, kan till skulden ej neka, lofar till näst kommande Höst betahla 10 P:r och dhett öfriga på 2 åhrs tijdh, hwar medh Käranden war förnögd och Swaranden förpliktat at hålla dhes lofan, äller i wijdrigt undergå Excecution.

27.

Parterne **Anders Erickþon i Elgeredh** och **Soldaten Erich Olþon i Gamsätter**, inlade en Liqvidations skrift af dhem begge jempte flere wittnen underskrefen, hwaruthinnan Soldaten Erick Olufson tillstår sig efter sluten Räckning blifa skyldig sin Swåger Anders Erickson 10 P. 12 öre Km:t, hwilken Summa Erick Olufson straxt förpliktas att betahla till Anders Erickson.

28.

Socknskrifaren Hans Pärþon uthj Bergzsiö angaf för Tingsrätten **Erick Pärson, Oluf Hanson i Elgred, Johan Larþon i Tanne** och **Erick Pärson**, jempte **Lars Olufþon i Högen** för föröfat Slagsmåhl d: 8 Decembr sistledet åhr om en Söndagsafton uthj Ländzmansgården. Efter noga Ransakning och **Socknskrifarens Hustru Margretha Jöransdotters** berättelþe jempte parternes mehrendelz bejakande befans Saksens sammanhang således, att ofanrörde personer en Söndagsafton kommet druckna i från Bergsiö Prästegårdh och hijt till Ländzmansgården, hwaräst Bonden Lars Olufþon i Högen wahret för dhem, då Drängen Oluf Hanson i Elgeredh begynt att tahla om Äktenskap medh Bondens Styfdotter, hafandes tillijka dhe andra som kommet druckna in medh honom stält sig om kring Lars Olþon wed spijsen och honom något med orden Fexerat, då Lars Olþon stött först i från sig Oluf Hanson, så att han blefet Swullen på Munnen, hwar på Bondedrången Erick Pärson, då han dhetta fick see, stötte han Lars Olþon i Högen baklängs emot en Bordzkant, att Blodet gick uthaf Hufudet, straxt dher efter tog Soldaten Erick Person fatt på Bonden Lars Olþon, hafandes honom först om kull i Bänken och sedan slogh honom med en Tobakzdosa han hade i handen några slag, och då Lars Olþon war om kull på gålfet sparkade han honom och så.

Resolut: Bonden Lars Olþon som stött Drängen Oluf Hanþon i Elgredh framstupa, så att han blödde, böter sina 3 m:r S:mt, Drängen Erick Pärson i Elgred för skuffande på samma Lars Olþon böter 3 m:r, för blodwijte i Hufudet 3 m:r, Soldaten Erick Person i Berga som fört om kull Lars Olþon i Bänken och dhär slaget honom några slag böter för 4:ra knubbar el:r öhrfijhlar med Tobbakzdosan á 3 m:r, för sparkande på golfet 2 g:r 3 m:r i anlednnig 10 och 13 Cap: Sår: med willia L:L:.

29.

Anklagades af **Socknskrifaren Hans Pärþon Bonden Anders Larson i Biåstadh** för dhett han Thomasmässedagen sistleden kastat upp uthj Bergsiö Kyrkia, då han skulle låtha Christna sitt barn, twifels uthan af fyllerij. Reus præsens han intet neka att han samma dag låtet Christna sitt barn, och förän dhe gingo i Kyrkian, hafer han Köpt något brännewijn åth dhem hos **Klåckaren Anders Olþon** som skulle hafa omak för barnet, då han kanskee smakat något medh, men wille intet tillstå till så stor myckenhet intaget, att dhett skohlat ordsakat upkastningen i Kyrkian. Dhenna Sak skötz under Nembden som jempte Häradshöfdingen stannade i dhen mehning att af fyllerij war dhett skedt. Ty Resolverades att And: Larson i Biåstadh för dhenna sin förseelþe skall efter 1686 åhrs Stadga om förargelþe i Kyrkor böta sina 50 P:r S:mt åller plickta medh 14 dagars fängelse på wattn och brödh, åller gatulopp och stånda sedan uppenbahra skrift.

30.

Uppå **Sockneskrifarens Hans Persons** anklagan blifer dhenna **Anders Larson i Biåstad** efter Kongl. Kyrkiolagens XX § om Trolofningar och 2 § om Barna qwinners Kyrkiogång tilldömbd böta 12 P:r Km:t, för dhet han icke allenast haft otijdigt Sängelag med dhes Hustru under Trolofningen, uthan och sedan wed wijgslen brukat kysk brudeskrudh.

31.

NembdeMännen Anders Person i Wadij och Lars Erson i Åkre jempte wederbörande Crono LändzMan skohla sigh wed requisition och anfordran till **Kiöhlsiön** förfoga, och noga tillsee hwadh **Daniel Olþon** på hem:t förbättrat dhe 2 åhr han dhär suttet, och huru mycket han Swediat.

32.

Dhett hade **gamble Pijgan Sigridh Nilsdotter i Skedstadh** låtit Lagl: incitera **Anders Olþon i Rogstadh** för några pgl:r sampt andra Victualie pertzedlar han af henne bekommit dhen tijdh hon tänkte ingifa sig till syttingz hos honom.

Anders Olþon præsens kan här till intet stort neka, men säijer sig hwarken bedt henne komma till sig, åller fahra dädan, och som parterne om en och annor post woro strijdige, blefo dhe uthwijste att Liqvidera, hwilket enär bestält war, inkommo dhe och å begge sijdor i goda Mäns närwaru hade giort dhen sluträckning, att Anders Olþon i Rogstad Skall betahla till Sigridh Nilsdotter för undfångna pgl:r och wahror Fyratijo tree Dahler 16 öre Km:t, för uthan en Koo Anders Olþon taget till sig om wåhren 1695, som skall lefereras Sigridh Nilsdotter innewahrande åhr 14 dagar för Medsommar. Dhenna Anders Olþons tillståndde Skuld blifer han så mycket mehra af Tingsrätten anbefalt fullgiöra och betahla, som Sigridh Nilsdotter åhr nögdh då hon åhrligen på sin fordran bekommer 6 P:r Km:t.

33.

Lars Erson i Wijk Jettendahl Sockn låtet incitera sin granne **Erik Jonþon** för dhett han skall hafa till wijdt Kärandens Hustru tyfnadt, hwartill som han medh dhes Hustru sig aldehles

oskyldige befinna, påstår han, att Erik Jonßon må anten Hustrun slijkt bewijsa, eller under gå dhär före behörigt Straff.

Swaranden Erick Jonßon præsens, beklagar storligen att tijdh efter annor blefet honom afhändt uthur dhes Hebbere och Badstugu, Smör, Ost, Råg, Lijn etc, hwarföre han fuller så wijda haft Lars Erßons **Hustru, Britta Olßdotter** mistänkt, som han befunnet dhett Smör hwilket kommet ifrån Lars Erßons Huus, waret af lijka färg och uthseende som dhett smöret, för honom blefet bortt stuhlet, sammaledes är med Lijnet beskaffat, att dhett waret lijkt hans bortstuhlna; För dhett öfriga inlade Swaranden en Attest, uthgifen af en **Pijga Gölig Jönsdotter** wed Nambn, hwilken den tijden tiente hos Lars Erßon, hwaruthinnan berättas huruledes då hon en gång brukade sitt förkläde war dhett hehl orent af Strömmings laka, har fördenskull hon frågat dhes Mathmoder, Lars Erßons Hustru huru dhett tillkom? Hwartill Math Modren swarat: Jag fick några Strömmingar af **Oluf Jonßons** Hustru, så knöt iag dhen samma i hastighet uthj förklädet, emädan hon ej wille att Skomakaren skulle See dhett iag fick strömmingen. Dher emoth en obesworen Attest inlades af Oluf Jonßons **Hustru Britta Olufsdotter** som säger: att Lars Erßons Hustru ingen Strömming af henne bekommit. Dhesse Skähl förmanar Swaranden i enfaldighet gifet honom mistanka på gran hustrun.

Lars Erßons Hustru Britta Olßdotter förklarade sig sålunda 1:mo hwadh Smöret wedkommer, Så är nogsampt witterliget, att dhe begge uthj ett Fäbolag ähro och dheras boskap äta ena handa gräs, och sålunda lär wara en ganska ringa åtskildnat på hennes och Swarandens Smör, som och i sanhet befinnas. 2:do Lijnetz lijkhed nekar ej äller Käranden, Men der emoth är sielfa uthsadda Lijn fröet Köpt uthaf Swaranden, och Åkren hwaräst Lijnet wuxet på, är ej äller långt i från Swarandens Åkrar belägen. 3:io påstår Kärandens Hustru enständigt att hon fått Sill och ingen Strömming af Oluf Jonßons Hustru, hwar medh Pijgan Gölis förkläde war besöhlät, bedyrandes desuthan på dhett högsta, att hon till dhenna Mistanken aldeles woro oskyldigh.

Tingsrätten förestälte Swaranden huru ringa skähl han twifelsuthan torde hafa, så fullkomligen Kärandens Hustru till tyfnadh att binda, som han tänkte; Swarat: Att dhes förståndh ej wahret större, emädan han förmente sigh haft skähl nog, fast än han finner dhem wara nu alt för swaga, beder dhes uthan så wähl Rätten som Käranden om förskoning, serdeles som han Käranden aldrig till Tings där om låtet citera, i mehning honom dhett öfertyga.

Parterne gjorde afträde, och straxt efter inkommo tillstå sigh så mundt- som Skriftel. sålunda blefet förlikte att Käranden eftergifer all sin præntion på Swaranden, där emoth Swaranden förklarar Käranden och des Hustru för dhem han intet annat weth med, än ährligt och gott. Skohlandes Swaranden gifa till Käranden Sex P:r Km:t för tijdzspillan och omkostningar. Hwilken förlikning af Tingsrätten Confirmeras, och dhe förnöjde gjorde afträde.

34.

Då **Aron Erson i Skrämsstadh** sökte winna 3:die upbudet på dhes **Hustrus Systers gl. Pijgan Chierstin Pedersdotters** ägendomb, emedan han Pijgan till Syttnings emottaget, framkom fuller **Jöns i Honnigh** och där emoth ärnade protestera, emedan han förmente sig wara så när som Swågren Aron, emädan dhe äga hwar sin Syster till be:te Pijga, Men som af Tingsrätten honom remonstrerades dhett Aron Erson icke allenast äger äldsta Systren, uthan dhätt är Pijgans enständiga willia, att få blifa i sin Faders gårdh hos Swågren Aron Erson, ty blef honom 3:die upbudet bewilliat.

35.

Efter dhett upskof som skedde med Laga straff öfer **Fiskaren Lars Jonßons Hustru i Kongsgården Jettendahlz Sockn Sigridh Nilsdotter**, för dhett hon sin Man en

SöndagsMorgon i Nacken med en Yxsa hugget, fram roptes så wähl Mannen som Hustrun nu ånyo in för Tingsrätten därom nogare inqvirera och afdömma.

Mannen blef tillspordh af Rätten huru hustrun sedan sista Tinget skickat och förhållet sig? Swarar: alt wähl, styrt sitt Huus medh fullt förståndh uthan ringaste kändslo af någon galenskap och raserij.

Nembden, serdeles dhe som i samma Sockn hemma äro, betyga att dhe intet annat förnummet af dhenna Sigridh Nilsdotter, än att hon besökt Gudz Hus, lefat som en Christen förnuftigh människa bort och anstått alt sedan Tinget sist påstod, kunnandes dhe dock intet förtijga, att för än dhetta raserijet Sigridh Nilsdotter öferkommit och hon Mannen i Halsen högg, hafer hon sig några åhr tillförne uthj hordombs syndh beblandat, och i från Mannen der före blefet skildh, men Mannen henne för sin äkta Hustru åther igen antaget, hwartill Mannen ej kunde neka.

Enär Häradshöfdingen begynte med Nembden Discourera hwadh Straff man dhenna Hustru Sigridh Nilsdotter pålägga skulle för dhes begångne faslige gärningh på Mannen, serdehles en Söndags Morgon då dhe begge skulle gå uthj Capellet att bewijsta Gudztiensten? Stämbde samptel. Nembden enhälleligen öfereens, att som hon både förän dhenna gärning af henne skedde på Mannen, så wähl som sedan hon waret aldeles ifrån sina Sinnen beröfat, skattade dhe henne för en af witta Menniska, som med intet straff borde beläggas. Dhäremoth Häradshöfdingen förmeente henne till största dehlen af arghet och onska emot sin Man dhenna gärning fulbordat, serdeles som hon icke allenast tillförne medh Hordombz Syndh sig befläckath, uthan och så af **H:r Kyrkioherden Ehrewyrdige Johan Micrander** in för Tingsrätten betygat att samma dag sedan hugget war skedt på Mannen, såg han henne på böhn, tycktes honom att hon war tembligh wed sitt förståndh, kunnandes hon dhen gången så mycket mindre skattas för af witta, som ingen henne fångat äller i häftom haft, uthan gått ledigh och frij, i mehning tillijka medh Mannen begifer sig i Capellet och bewista Gudztiensten, uthan att Sigridh Nilsdotter således bör i föllie Kongl. Maj:tz allernådigste Förordning om Eder och Sabbatzbrått böta sina 40 m:r S:mt för begått Sabbatzbrått, och för full såreth hon hugget Mannen i Nacken med yxan efter det 6 Cap. Sårmb. med willia L:L: sina 20 m:r, hwilka böter i anledning 15 Cap: ofanrörde balk uthtages af hennes andehl i boet; Dock dheßa meningar å begge sijdor först under hans Höggrefl: Excellences och dhen Höglofl: Kongl: Swea Håfrättz nådrättwijsa skärskådande under dåhn ödmiukast hemstält och lämbnat.

36.

Dhett hafa wederbörande, öfer hwilka åboerne i **Wattrångs** by sigh beswära, att rätta sig efter det 18 Cap: B:B: L:L: § 1 och intet tillfoga jordäganderne någon skada medh näfer slått, äller annor åwärkan på dheras wällfångne Skatteägor, så framt dhe dhär före icke willia blifa straffade som Lagh och Kongl: Förordningar medgifa.

37.

Samptel: Allmogen i Hassella Sockn hade gifit **Skomakaren Oluf Anderßon i Fagnäs** en Attest, dhett han icke allenast brutit sin högra arm uthur ledh, 1695 d: 1 Janu., uthan och på ett åhrs tijdh intet kunnat arbeta äller förtient sig någon understöd, hwarken till Lijfz uppehälle, äller giärningsörons Clarerande, hwarföre som sådandt wedh inquisition på Tinget befans sant wara, meddeltes honom Oluf Anderson dhetta till rättmätigt Attestatum.

38.

Examinerades resten pro Annis 1688, 90, 91, 92, 93, 95.

39.

Item Exam: Frantz Zinckz rest.

40.

2 gl. upbiudes **Oluf Jonsons** hemman i **Kongsgården Jettendahl Sockn** för Rest på Siähletaxan.

41.

3 gl. låther **Pehr Larson i Frölandh Hög S:n** upbiuda hemmanet **Kitte i Bergzsiö S:n** för sin fordran.

42.

Efter fölliande hemman ähro Cronohem:n och för **Zincks** rest Lagståndne:

Böhle **Jon Larson** ____ 35:27:12

Bergzsiö **Tanne** hem:n **Charin** _____ 107:30:—

Hans Larßons _ 104:11:—

Bergzsiö. **Elgrede** **Lars Larsons** hem:n 3 gl. upbudet, Lagståndet och uthan åbo.

Yttre **Erick Olßons** hem:n upbudet 3 gl. och Lagståndet för Crono rest.

Cronohem:t **Tanne i Bergzsiö Sockn** 6 öre 14 th:r **Hustru Annas** hem:n ligger aldeles öde i åhr, och ingen will så å åkren.

43.

Uplästes Kongl. Maij:tz Resolut: af d: 20 Martij 1696 på några underdånige insinuerade fråge puncter af Wälborne H:r General Majoren och Landshöfdingen om handelen emällan **Sverige** och **Norrige**, samt dhe Tullhus skohle upbyggas.

44.

Uplästes Kongl. Maij:tz bref af d: 25 April 1696 att ingen betiente under hwadh prætext dhett wara kunde, skall understå sigh intahla äller förleda Allmogen till någon uthgift, under namn af frijwilligh gåfo äller förähring etc., widh dhett Straff 1604 **Norkiöpings** besluth föreskrifer.

45.

Enär **Jon Jonßon i Wattrång** sökt 3:die upbudet på Syslingsrätten för **gamble Pijgan Märeta Jonsdotter**, protesterade **Anders Olßon i Ståcka** som Måhlzman för **Sigrid Hansdotter** att hon som närmaste bördeman will henne Emottaga, syta och föda, emädan till hösten uthj äcktenskap tänker att träda, hwarmedh Jon Jonßon acqviescerade, och sina 2:ne upbod tillbaka tog.

46.

Uppå **Johan Jonßons** begäran i **Gröttieby** blefe förordnade 2:ne **Nembdemän Anders Person i Hustadh** och **Jon Swänßon i Gränsjö**, att besicktiga Johan Jonßons och des grannars änge märken, emädan han förmehnar sig wara wahn lottat på dhes hemmans dehl, upröijandes emedlertijdh Johan Jonson wähl hwadh innom hanck och stör kan wara med skog bewäxt, för än af uthmarken och Muhlbetet han något får inkräckta.

47.

NembdeMannen **Erick Ingemarson i Hälland** och **Jättendahl Sockn** lätt 1 gl. upbiuda sin **Hustrus Syster Britta Erickzdotter** till Syttnings.

48.

Uppå **Handels Mannens Erick Olßons** wägnar begärte **S:r Erick Tolsten** att till be:te Handelsmans säkerhet för fölliande Summor underskrefne personers hemman måtte i protocollet blifa intäcknade Nembl:

Hadungsnäs _____	Lars Anderson skyldig ____	P. 32:13
Swedia _____	Anders Olßon _____	P. 123:4½
Kyrkiobyn _____	Mattz Hinderson _____	P. 216:20
Nordanbro _____	Erick Erßon _____	P. 255:18
ibm _____	Anders Jonsons _____	P. 94: 9

49.

Framkommo för Rätten **Pär Nilßon och Anders Mickelßon i Wattrång Harmånger Sockn**, klageligen till kända gifandes huru såsom uthj ett starckt blåswäder genom en oförmodelig wådeld d: 29 Nov: sistleden Klåckan 10 om Morgonen, dheras Hus och Egendomb är blefen i aska lagd, dhem till stor skada och afsaknad i dhenna dyra och Swåra tijden, hafandes Sex Edsworne Tolfmän dhe för brände Husen och Säden wärderat Nembl.

För Pär Nilßon i Skatt 15 öre

1 Stugu med sin Kammare och Gästestugu ____	200:—:—
Wisterhuus, Sädes och Miöhlbo _____	30:—:—
Redskapshus, Portlijder och hembliget hus ____	32:—:—
Badstugu, Mälte- och Torkehus _____	28:—:—
Stall, Fähus, nödige Foderhus _____	80:—:—
Fåårhus, Swijnhus _____	20:—:—
Kornlada medh Loge _____	70:—:—
Korn och Råg 221 skyhlar, efter prof 5 K:r	
á skyhlen och Halmen där till á 1 P:r 8 öre sk.	275:24:—
Höö af Rehmar hem fördt half annor gilling	
á 5 P:r _____	7:16:—
Ertthalm 2 gillingar á 2 P:r _____	4:—:—
Mycken gödning opbränd _____	6:—:—
2 st: Åker harfar och 2 Kärror med flaka ____	15:—:—
	Σ 768: 8:—

För Anders Mickelson 11 öre 17 th:r i Skatt

Stugu medh sin Kammare och gästestugu ____	200:—:—
Stall, Foderbo, Hembliget Hus _____	25:—:—
Fähuus _____	20:—:—
Får Hus och Swijn Hus _____	20:—:—
Korn Lada med Loge _____	70:—:—
Korn och Råg 73 skyhlar efter förre	
wärdering blifer _____	91:16:—
Rehn Höö en gillingh _____	2:—:—
	Σ 428:16:—

Men inge andra pertzedlar i föllie Hans Kongl. Maj:ts allernådigste befallning af d: 2 Nov: 1694 Specificerade; Begärandes ödmiukel: att få niutha Brandstodh till dhenna stora skadans ärsättiande. Efter frågades på dhett nogaste huru Elden kommet löös? Hwar till ingen ringaste underättelse kunde gifa, wijdare än några Messingsdragare som skulle dhär förbijresa, kommet in till dhem och gofo till kända att eldgnistrorna som flugit uthur Pär Nilsons Skorsten, fastnad i dhett stora Fähuset, hwaräst Elden sigh häftigt i tändt hade, enär be:te Messingsdragare in kommo och dhett kundgiorde; Och efter ingen större uplysning häruthinnan stodh att hämpta, Skötz dhetta ährendet till Nembdens öferläggande, hwilka

enhälleligen intygade, dhett dhe ej annat kunde sluta, än dhenna olycka uthaf Rättan wåda tijmat, som Lagen i dhett 35 Capit: b:b: L:L: förmäler; Hwarföre dömbdes Pär Nilßon och Anders Mickelßon i Wattring Harmångers Sockn i förmågo 37 Cap: B:B: L:L: och 3 § Kongl: Husesyns ordningen wara berättigat att åthniutha Brandstodh, Nembl: Päder Nilßon 768 P:r 8 öre Km:t och Anders Mickelson 432:16 dito mynt, hwar om dhe hafa sigh hos **Wälborne H:r General Majoren och Landshöfdingen H:r Carl Gustaf Frölick** i ödmiukhet angifa.

50.

För dhetta **Landsskrifaren Jöran Alander** läth in protocollera en obligation på 321 P:r 18½ öre Km:t uthgifen af **Jon [Sven i renov. domb.] Anderson uthj Frästa**, sig till dhen säkerhet Lagh förmår.

51.

Dito **Landsskrifare Alander** hade wähl inciterat **Anders Danielson i Skedstadh och Gnarp Sockn** för en tunna Sädes Korn, Men medelst dhes Bref till Häradshöfdingen begärte Landsskrifaren dher medh uppskof till nästa Ting.

52.

Ehuruwähl till dhetta Tinget **Kyrkioherden i Harmånger Ehrewyrdige H:r Johan Micrander och Wyrd: H:r Peder Jette i Hudwijkswaldh** låtet hwar andra vice versa incitera, angående resterande dieknepgl:r af Jättendahl Sockn, sampt innestående pant uthj Jettendahls Kyrkia H:r Jette tillhörigh; Så äro dhe lijkwist sins emellan således blefwet skriftel. förente, att H:r Peder Jette med första lägenhet skall betahla till Jettendahlz Kyrka 10 P:r Km:t, hwar med H:r Pastor Micrander är förnögd; och om Sölfer panten som i Kyrkian står H:r Peder Jette tillhörig är Liqviderat, som medh första skall in lösas, med mehra förlikningen innehåller, hwilken förlikning efter begäran blifer till protocollet antäckt.

53.

BefallningsMannen Wälbetr:de Johan Broman läth in protocollera en obligation, uthgifen och underskrefen af **LändsMannens Sahl: Oluf Jonson Delijns efterlåtne änka Hustru Susanna Pärsdotter**, sampt dhes **Mågh Hans Person** till wettne undertecknad, hwaruthinnan Hustru Susanna tillstår sig wara skyldig till H:r BefallningsMannen för ådragen Crono rest 110 P:r Km:t, till hwilken Summas betahlning Hustru Susanna gifer H:r BefallningsMan tillståndh uptaga dhen Ränta som kan falla nästkommande Höst af hennes tilldehlning bönder, och hwad sedan öfer eller under skiuter där om Liqvidera.

54.

Bårgaren och Handels Mannen Erick Olßon i Hudwijkswald läth in protocollera en Obligation, uthgifen af **Anders Jonson i Nordanbro och Hassella Sockn** hwar uthj han tillstår sig wara skyldig till be:te Handelsman efter sluten Räckning 94 P:r 9 öre Km:t hwilka Anders Jonson lofar efter handen betahla.

55.

Jon Person i Dwästadh Jättendahls Sockn uppå **Landz Cammarerarens Högacktadh H:r Erick Wargs** wägnar, lätt upbiuda några panter, som tillhöra några Bönder uthj Harmånger och Jettendahlz Socknar, hwilken pantelängd blef påskrefen och fullmäktigen tillbaka stäld.

Efter föregången owald Laga Syn tillåtas fölliande Byar och hemman ett högst tarfeliget Swediande på dheras Skateskog, Nembl. af **Bergsiö Sockn, Elgered, Fiskewijk, Hambre, Wadij, Gamsätter, Tanne, Trösten**, och **Kyrkiobyns** åbor, af **Jettendahl Sockn** 2:ne åboer i Åå.

Såsom Anno 1695 d: 3, 4, 6 Julij då Ord: Tinget höltz med Harmångers tingelag, **LändzMannen Sahl. Delijn** sig beswärat öfer en hoop så Skatte- som Löös Finnar i Hassella Sockn, hwilka tijdh efter annor så i förbuden som oförbuden tijdh fält Elgar och Fogell, och samma personer aldrig tillhopa Comparerat, så att slut öfer dhem kunnat träffas, dhessa Finnar woro och så till dhetta Tinget instämbda, men mästedehlen sikh absenterade, altfördenskull nödgades Tingsrätten nu begära af BefallningsMannen att samma personer egönom tienliga medell måtte framskaffas, hwilket och så egönom LändsMannen i Harmånger, Sockneskrifaren i Bergsiö samt åthskilliga bönder blef wärkstält, så att innan Ord: Tinget slötz blefo fölliande för rätta stälte, hwilka wähl i förstonne enständigt nekade sig hwarken Elgar eller Foglar fält, lijkwist sedan Tingsrätten länge och särskilt hwar för sig examminerat, samt brukadt **Soldaten Bengdt Jonson** mycket dheras strek att uptäcka, gjorde dhe eftergående bekännelßer:

Skattefinnen Lars Pålson i Köhlsjön bekänner, dhett han tillijka medh en Löösfinne benembd **Staffan Mattzon** för 5 åhr sedan wedh pas, Mickelsmässetijden fölgdes till skogs, då dhe sig ej bättre betänckte, än Staffan Mattzon sköth en Elgh, Köttet behöllo dhe, men Huden sålde dhe till **H:r Leytnanten Hans Hend: Wrangel**, och som dhe intet understodo sig att föra Diuret hem till Köhlsjön, Timbrade dhe begge up ett lijtet Hebbere i Skogen samma dag uppå en stor granroth, på sijdorne war ingen ingång uthan på taket med en stega, Köttet rökte dhe sedan där.

Staffan Mattzon blef sedan inkalladt som wähl någott i förstonne wille neka, men enär han förnam Tingsrätten wiste sammanhanget, tillstodh han alt hwadh Lars Pålson bekant, serdeles som till H:r Pastoren här i Bergzsiö, Tingsrätten eftersände ett been och en Elgzbog han bekommet af Lars Pålson, hwaruthinnan granneligen kunde synas, att en Kuhla bohrat egönom behnet.

A:o 1695 om wåhr tijdhen tillstår samma Staffan Mattzon sig waret sällskapader af **Löösfinnen Daniel Olþon** då dhe ett dygn med Skij i Skogen sträckt efter Elgar, Daniel Olþon Skutit en gång, men få fångt, straxt hafer Staffan Mattzon lagt ann och träffat Elgen, hwilket enär bestält war gingo dhe hem till Skattefinnen Lars Pålson och **Isak Person** som dhem budet icke allenast skiuta, uthan räknade sikh råda öfer skogen, och där före ej hade af nöden gå med till skogs uthan skulle lijka fult hafa sina anparter, alla fyra fölgdes straxt till baka till skogs och dehlade Köttet i Fyra dehlar, Huden sålde dhe för Siu Dahler till **Jon Anderson i Sillia Tuna Sockn**.

Härtill kunna dhe öfriga ej aller neka.

Efterroptes **Skattefinnen Erick Hind: i Köhlsjön, Husmannen Anders Jacobson** och **Anders Larson** samt **Oluf Erson i Wrångkiärr**, som i lijka måtto ähro angifne i 9 dygn fahret i Skogen fält och slacktat diur.

Erick Hinderson är Rest till Sundzwalldh, och Anders Larson är en Husman, som intet stadigt hemwist hafer, uthan far om kring Landet hwar han kan så sin föda; Berättas dock af Sockneskrifaren Så wähl som TolfMännen i Hassella, dhett dhesse 2:ne absentes så wähl som öfriga waret i Laga tijdh icke allenast nu till dhetta Tinget, uthan ofta till förne inciterade, hwar före afhördes särskilt Anders Jacobson och Oluf Erson i Wrångkiär, hwilka hwar för sig berättade att A:o 1692 uthj förbuden tijdh om wåhren fölgdes dhe begge tillijka med Erick Hinderson och Anders Larson till Skogs, i mehning alle fyra att söka efter Biörnen, och då

dhe andra dagen sedan dhe kommet till Skogs, hade rest och förföljde Biörnen medh Skij, kommo dhe på Elgzspor, hafandes Anders Jacobson och Oluf Erson bössor, Elgzdiuret blef straxt fält af Anders Jacobson, Köttet dehltes dhem emellan uthj 4:ra dehlar, hwar af dhe något togo hem medh sig, dhett öfriga jempte Huden hängdes up i Skogen, Köttet till att röka, och Huden att torka.

A:o 1695 om wårthtiden angifes uthj ett Sällskap waret Isack Person, **Jöran Sigfredson**, Erick Hinderson, och **Drängen Oluf Jonson** och jagat Älgar.

Isack Person och Jöran Sigfredzon præsens, men Erick Hinderson absens, och drängen Oluf Jonson blefet dödh i förleden Höstas.

Jöran Sigfredson præs., berättar att 1695 Christi Himmel Färdsdag, en Torsdag mötte han Erick Hinderson i Köhlsiön, som war ensam, på hans åker, hafandes bössa på axlen, frågade han Erick Hinderson hwaräst han skulle taga vägen? Swarade sig Skohla gå och söka Snaror, Neij sade Jöran Sigfredson, efter i ären så rustade bör fuller längre bortt, ty han hade bössa och Massäck medh sigh, ändtel. bekände Erick Hinderson att Daniel Olßons Dräng Oluf Jonson hafer sedt Elgespor dijt hän dhe wille sig för foga, där på Jöran Sigfredson ej wiste bättre än fölgde med, enär Erick Hinderson och Jöran Sigfredson woro anlände Nolan för Siön, kommo Daniel Olßons Dräng Oluf Jonson och Isack Person till dhem, då sade Drängen: Här äro Elgar som Daniel och Jagh drefet hijt, bössorne hade Daniels Dräng och Erick Hinderson, straxt begofo dhe sigh på spor dijt hän Daniels Dräng sade Elgarne wara, om Natten lågo folcket på **Emmers Klofan** wed elfwen, görandes eld för sig, om Fredagsmorgonen betijda drefo dhe efter 2 Älgar, och så starckt, att Älgarna måtte gifa sig i Elfen och Simma, men Finnarne gingo öfer ijsen efter dhem på ett annat ställe, där han bahr, nembl. på Södra sijdan emällan **Norsiön** och elfen, sedan kommo till dhem Oluf Erßon i Wrångtiär sampt hans **Sohn Sigfred Olßon**, då de sedan intet tordes wijdare förföllia Älgarna, kan intet annat säija, än om dhe hint på dhem, hade dhe fällt som bössor haft, Skutet, warandes dhes uthan dhen tiden mycket ondt före.

Isack Person inroptes, kunde här till intet wijdare neka, än han wille in billa Rätten så framt dhe hade hint på Älgarna, hade dhe ändock intet ärnat skiutha dhem.

Daniel Olßon in roptes, alfwarligen förmant säija om han medh Drängen som dhen tijdhen tiänt honom, men nu dödh, Jagat samma Elgzdiur, som sedan blefo drefne öfer Elfen? Nekar enständigt sigh aldrigh wist där af, mycket mindre sielf jagat.

Husmannen Pehr Hinderson wille intet tillstå sig för några åhr sedan i förbuden tijdh fångat mehra än Sex st:n Orrar och en Käder skutet annordag Påsk.

Uthj samma giller hafer **Erick Olßon i Wrångtiär** waret intresserat och bekänner sigh bekommet samma tijdh 6 Orrar, ehuruwähl Pär Hinderßon förmeente honom bekommet 2dhelarne, nembl. 12, efter dhett war på hans grundh.

Husmannen Mattz Pärßon måste och tillstå sig för några åhr sedan i förbuden tijdh skutet en Käder, och den samma emoth Öhl annor dagh Påsk afsatt till Jöran Sigfredson, som Jöran Sigfredson honom nu öfertygat, påståendes be:te Jöran att Mattz Person dhen gången han Sålde Kädren, sagt sig ändock hafa 10 Kädre hemma, hwar till Mattz Pärßon hårdeligen nekade, och på Sigfredsons sijda inga Wettnen finnas.

Soldaten Fuhrman och Anders Larson skohla till nästa Ting inciteras.

58.

Tingsrättens Sentens och Domb öfer efter fölliande personer hwilka sig tijdh efter annor emoth Hans Kongl. Maj:tz allernädigste uthgångne förordningar om Jackter och Diurfång, medh Högdiurs och Foglars fällande försedt.

1. **Skatte Finnen Lars Pålson** tillijka medh **Hus Finnen Staffan Mattzon**, hwilka ej kunna neka för 5 åhr sedan wed pas medh bössa fält /: dock ej i förbuden tijdh :/ ett Elgzdiur i Skogen dhett samma sedan inlagt uthj ett serdeles dhär till Straxt uptimbrat Hebbere, Huden

till **Leytnanten Wälborne Hans Hend: Wrangel** försåldt, skohla i anledning Kongl: Majj:tz allernådigste förordning 1664 § 9 böta sina 50 P:r S:mt tillhopa, Hebbberet som i Skogen upbygdt, skall kullrifas, uthur skogen föras, och upbrännas.

2. Staffan Mattzon, **Daniel Olßon, Isack Person** och Lars Påhlson, hwilka alla icke allenast waret om rådth då Staffan Mattzon i förbuden tijdh 1695, fält ett Elgzdiur, uthan hwar och en sin fierde part af Elgen bekommet, skohla till sammans efter Kongl: Majj:ts Placat 1664 6 och 9 § om Jackter och Diurfång böta 100 P:r S:mt.

3. **Husmannen Anders Jacobßon, Erick Hinderson i Köhlsiön, Oluf Erson i Wrångtiära** och **Anders Larson i från Biuråker** böta tillsammans efter förgående § för ett Elgzdiur Anders Jacobß till står sigh fält i förbuden tijdh 100 P:r Sölferm:t, emädan dhe icke allenast fölgdtz åth till Skogen, uthan sedan Elgzdiuret war dödat, dehlth dhett samma i fyra dehlar.

4. Isack Person, Erick Hinderson i Köhlsiön samt **Husmannen Jöran Sigfredson** som med bössor och Skij 1695 om wahren drefet efter twänne st:kn Elgar, af hwilka dhe dock ingen till stå sig bekommit, skohla i anledning ofanrörde Kongl: Förordning 1 och 2 § böta hwardera sina 40 m:r S:mt som förbudzsbrytare.

5. **Husmannen Pehr Hendrickson** för Sex st:n Orrar i förbuden tijdh tillstår hafa fångat och en Käder skutet annor dag påsk för några åhr sedan, skall plickta dubbelt 40 m:r för hwardera Fogel efter 1664 åhrs Skogsordning 2 och 13 §.

6. **Erick Olßon i Wrångtiär** som samma förbudne tijdh tillstått sigh och så warit i gillret intresserat och bekommet 6 st: Orrar, ehuruwähl Pär Hinderson påstod honom på sin anpart bekommet 2 dehlar som woro 12 men Erick Olßon nekar enständigt dhärtill, skall böta 40 m:r S:mt för hwar Orre efter föregående punct.

7. **Husfinnen Mattz Person** som i förbuden tijdh och några åhr sedan skutet en Tiäder och dhen samma annor dag Påsk emoth Öhl såldt till Jöran Sigfredson bötar i lijka måtto efter Kongl: Förordning dubbelt sina 40 m:r, men för dhe öfriga 10 st. Kädrar han sagdt för Jöran Sigfredson sig hafa hemma, kunde han dhenna gången intet dömmas, emädan inga bewijs där till woro.